

MOCIÓ SOBRE EL FINANÇAMENT DELS MUNICIPIS TURÍSTICS

Des de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques hem manifestat en reiterades ocasions l'asfixia financera que pateixen els ajuntaments del nostre país. Aquesta està en part provocada pel fet que moltes de les competències que duen a terme els ens locals no han anat acompanyades de les corresponents partides pressupostària o, en d'altres casos, aquestes han sigut insuficients.

En una situació de crisi econòmica com l'actual també hi ha d'altres factors que fan més difícil aquesta greu posició financera dels ajuntaments. Per una banda, els ens locals exercint el seu paper d'administracions més properes als ciutadans i, per tant, les que en un primer terme i de forma més immediata han de donar resposta a les diferents situacions socials. Per altra banda, la disminució de les activitats que els hi suposaven una font de finançament directe, ha fet que les partides de recursos propis també s'hagin vist disminuïdes. Ambdós factors han ajudat doncs a accentuar el greu dèficit financer que ja tradicionalment pateixen els ajuntaments.

En aquest marc de difícil situació econòmica que afronten tots els consistoris, cal tractar de forma particular la posició dels municipis turístics ja que els seus problemes de finançament són encara més complexos. En les darreres setmanes un grup d'aquests municipis encapçalats per l'Ajuntament de Salou, han posat de manifest aquesta situació, han demanat solucions i han presentat propostes encaminades a la millora de la seva situació financera.

La situació actual fa que els paràmetres de finançament dels municipis turístics siguin incompatibles amb el futur d'aquest sector. Si bé es reconeixen les especificitats d'aquests tipus de poblacions, a la pràctica, el model disposa

que el finançament que es rep depèn de la població de dret i de les segones residències, sense tenir en compte la població flotant, l'estacional turística, l'ocasional o l'assistida. Aquest augment de població temporal en residències, places hoteleres i de càmping, provoca un conseqüent increment de la despesa pública municipal. Especialment, en la dotació i reforç de serveis tan importants com la seguretat ciutadana; el tractament dels residus; la neteja urbana i de les platges; la major disposició i manteniment de les xarxes de subministrament d'aigua, enllumenat públic i clavegueram; i en la conservació de carrers, mobiliari urbà i espais verds enjardinats, entre d'altres.

Els criteris de finançament actuals no tenen una base real que identifiqui un municipi turístic i, per això, caldria fer un desenvolupament reglamentari de mesures fiscals i administratives per tal de concretar les condicions i els procediments pels quals els ens locals poden sol·licitar la declaració de municipi turístic. Entenem que caldria atorgar un règim fiscal diferenciat i específic pels municipis turístics per tal que es puguin finançar, principalment, a partir dels impostos que el propi turisme hi genera.

Per tant, cal una millora en el finançament dels municipis turístics per tal d'evitar que es supleixin els ingressos que no es reben amb una recaptació basada en l'activitat immobiliària i urbanística, la qual pot resultar poc compatible amb el model turístic que es pretén adoptar basat amb la sostenibilitat del sector i amb el respecte pel territori.

Per tot lo anterior, el Comitè Executiu de l'ACM, coneixedor d'aquesta difícil situació que pateixen molts ajuntaments catalans i complint la seva principal funció de servei al municipalisme del país, se suma a la demanda efectuada pels municipis que conviuen amb el desequilibri financer, provocat per la seva gran fluctuació de població.

Els membres integrants del Comitè Executiu de l'ACM, reunits en la seva

sessió celebrada el dia 2 de novembre de 2010, sota la presidència del senyor Salvador Esteve i Figueras, una vegada exposada la proposta de moció en relació al finançament dels municipis turístics, adopten el següent,

ACORD

PRIMER: Modificar la definició dels municipis turístics prevista en [l'article 125 del Reial decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març](#), que permeti una definició més àmplia i adequada a les necessitats reals dels municipis turístics.

SEGON: Que en el model específic de finançament dels municipis turístics es tingui en compte tant la població estacional turística com el número de places d'allotjament dels establiments turístics, a més de les places de segona residència.

TERCER: Reconèixer la singularitat dels municipis turístics i vincular-ne el finançament suficient per garantir la prestació de serveis a la població flotant o assistida, per part de la Generalitat.

QUART: - Reformar les participacions en impostos de l'estat regulades per la Llei d'Hisendes Locals per tal que les participacions en els impostos de l'Estat reflecteixin la recaptació impositiva local derivada de l'activitat econòmica i turística, o bé que tinguin com a criteri principal de repartiment la població assistida, i no purament la població censada.

CINQUÈ: Reclamar a la Generalitat el traspàs de la gestió de les platges o que aquesta administració assumeixi subsidiàriament els costos i despeses que es paguen per algunes actuacions com ara el servei de socorrisme i salvament o la neteja i manteniment de les platges, que permetria minimitzar aquest impacte econòmic sobre els pressupostos municipals.

SISÈ: Donar suport a les iniciatives que en aquest mateix sentit s'aprovin des dels diferents municipis turístics i impulsar, juntament amb els ens locals afectats, les mesures que es considerin necessàries al respecte.

SETÈ: Donar trasllat d'aquesta moció als Grups Parlamentaris del Catalunya.

VUITÈ: Donar trasllat d'aquesta moció a la Direcció General d'Administració Local subscrita al Departament de Governació i Administracions Públiques.

I per a què així consti, ho acorden a la ciutat de Barcelona el 2 de novembre de 2010, durant la celebració de la sessió del Comitè Executiu de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques.